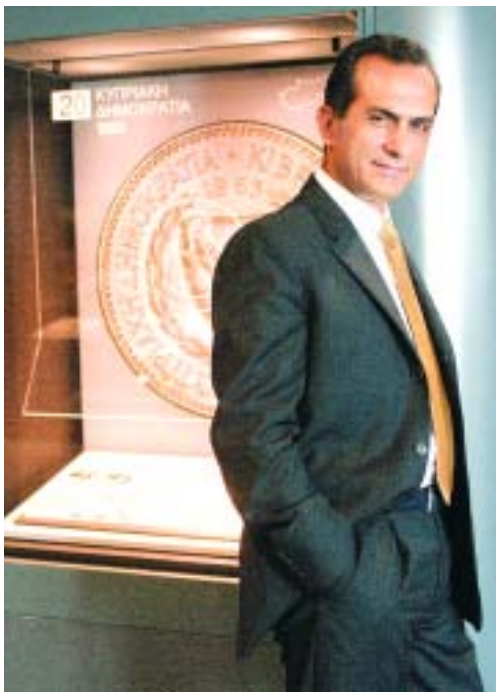

ΑΝΤΡΕΑΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

Όταν μιλούσε για το παρελθόν, τα μάτια κάποιες στιγμές βούρκωναν. Πώς να ξεπεράσεις τον πρόωρο θάνατο της μητέρας αλλά και μετά τις εφιαλτικές στιγμές στην εισβολή όταν κλήθηκε να αποτρέψεις με τους στρατιώτες σου την απόβαση των Τούρκων στην Κερύνεια; Ο Αντρέας Ηλιάδης, το παιδί που γεννήθηκε στον Άγιο Επίκτητο Κερύνειας και είναι σήμερα Ανώτατος Εκτελεστικός Διευθυντής στην Τράπεζα Κύπρου, μας μιλά για την πορεία του στην Τράπεζα, τους στόχους αλλά και τη ζωή του.

Άνθρωπος των προκλήσεων και των γρήγορων αποφάσεων

> Βασική αρχή είναι να καταλαβαίνεις τι κυρίως ηθικά θέλει η ομάδα, ποιος είναι ο παλμός της

THE ANTIΓΟΝΗΣ ΣΟΛΩΜΩΝΙΔΟΥ ΔΡΟΥΣΙΩΤΟΥ

ΠΩΣ κατάφερε ένα παιδί από τον Άγιο Επίκτητο να γίνει Ανώτατος Εκτελεστικός Διευθυντής της μεγαλύτερης τράπεζας της Κύπρου; Δεν είναι κάτι που επιδιώξα. Αν κατέληξα ξεκινώντας από την πρώτη κλίμακα της ιεραρχίας να κάθομαι σε αυτή την καρέκλα, νιώθω ότι ήλθε σταδιακά από μόνο του, μέσα από την προσπάθειά μου να δημιουργώ από το κάθε πόστο που υπηρετώ σε Λευκωσία, Λεμεσό και Αθήνα.

- Δεν είναι δύσκολο να ανελιχθεί κάποιος σε ένα χώρο που μετρούν οι γνωριμίες και η καταγωγή; Το ότι βρίσκομαι σε αυτή την καρέκλα αποτελεί απόδειξη ότι ορισμένοι άνθρωποι αλλά και οργανισμοί όπως η Τράπεζα Κύπρου εκτιμούν την προσφορά και τον άνθρωπο, όχι μόνο την καταγωγή ή τις γνωριμίες.

- Νιώσατε πόλεμο; Δεν θα έλεγα ότι ένιωσα πόλεμο. Είχα την τύχη να συνεργαστώ με αξίους ανθρώπους και να μάθω από αυτούς. Αντίθετα σε απόψεις και θέσεις υπάρχουν σε όλους τους οργανισμούς. Η προσπάθειά μου πάντοτε είναι να εργαζόμαστε ως ομάδα.

- Ακούτε τους ανθρώπους; Αποτελεί βασική αρχή να ακούς τους ανθρώπους, να καταλαβαίνεις ποιος είναι ο παλμός της ομάδας, ποια είναι η συνισταμένη των επιθυμιών της, τι θέλει υλικά αλλά κυρίως ηθικά.

- Τι θέλει ο κόσμος του 2006; Είμαστε σε μια περίοδο αφθονίας. Το υλικό κριτήριο δεν αποτελεί το βασικό άξονα γύρω από τον οποίο στρέφεται η κάθε ενέργεια του ανθρώπου. Υπάρχουν πολλά άλλα κριτήρια εκτός από την αμοιβή. Οι εργαζόμενοι θέλουν να βρίσκονται σε έναν καλύτερο εργασιακό χώρο, να μην είναι αριθμοί αλλά άτομα που δημιουργούν. Προσπαθώ να είμαι βρούμε τη σωστή συστατική ομάδα της τράπεζας Κύπρου, με έξι χιλιάδες άτομα, να βάζει υψηλούς στόχους και να τους πετυχαίνει.

- Ο κόσμος θέλει πλαστικό χρήμα για να καλύπτει τις καταναλωτικές του ανάγκες; Δεν είναι πάντα οι καταναλωτικές ανάγκες, δυστυχώς ή ευτυχώς η ανάγκη της Τράπεζας είναι καθημερινή για τον άνθρωπο.

- Τι στίγμα θέλει να αφήσει ο Αντρέας Ηλιάδης φεύγοντας από την Τράπεζα Κύπρου; Θα ήθελα στα χρόνια που έρχονται να δω αυτό τον οργανισμό μεγαλύτερο και καλύτερο για τους πελάτες, τους μετόχους, τους εργαζομένους του. Να γίνει πρώτη τράπεζα επιλογής όχι μόνο στην Κύπρο αλλά και στην Ελλάδα και να είναι ηθικός καταλύτης για την οικονομία του τόπου.

- Η δουλειά που επιτελείσατε στην Ελλάδα σας άνοιξε το δρόμο για τη θέση αυτή; Νομίζω ότι η προσφορά από κάθε πόστο σου δίνει τη δυνατότητα να μετακινηθείς κάπου αλλού. Για μένα η Τράπεζα Κύπρου Ελλάδος ήταν πολύ μεγάλη πρόκληση διότι μπάινουμε σε μια νέα αγορά ξεκινώντας από το μηδέν, έχοντας πολλά ρίσκα αλλά και πολλές δυνατότητες δημιουργίας.

- Είσατε άνθρωπος που ρισκάρει; Όχι.

- Άνθρωπος των προκλήσεων; Ναι, είμαι άνθρωπος των προκλήσεων. Ενώ είχα επαγγελματική ανέλιξη στην Κύπρο και η γυναικά μου τη δική της δουλειά, μόλις είχαμε τελειώσει το σπίτι μας στη Λεμεσό, αποδέχτηκα την πρόκληση για την Ελλάδα. Ξεκινήσαμε από το μηδέν και κατακτήσαμε το 4% της αγοράς με 120 καταστήματα.

- Ήταν εύκολη η απόφαση για επιστροφή στην Κύπρο; Ήταν άμεση όπως και η απόφαση να πάω στην Ελλάδα.

- Παίρνετε γρήγορες αποφάσεις; Ναι, θεωρώ ότι οι γρήγορες αποφάσεις αφορούν τις σκεπτικές και τις αξιολογικές είναι πιο αργές από τις αποφάσεις που δεν

ΦΩΤΟ: ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

παίρνεις ποτέ, έστω κι αν αυτό σημαίνει ότι πρέπει να προσέξεις στην πορεία κάποιες λεπτομέρειες.

- Ποια λεπτομέρεια έπρεπε να προσέξετε; Πώς να προσαρμοστείς ξανά την οικογενειακή σου ζωή στις ανάγκες του οργανισμού.

- Η σύζυγός σας Αθηνά έχει μια εξίσου σημαντική καριέρα στην Αθήνα. Ναι, είναι οικονομική διευθύντρια σε μεγάλο οργανισμό. Είναι ευτύχημα ότι οι τέσσερις μας υιοί έχουν μεγαλώσει, είναι από 23 μέχρι 26 χρονών, οι δυο εργάζονται στο Λονδίνο, ο ένας στην Αθήνα και ο άλλος κάνει μεταπτυχιακά. Όλες οι δύσκολες αποφάσεις στην οικογένεια λαμβάνονται με γνώμονα την επιθυμία όλων των μελών και ιδιαίτερα της Αθηνάς. Χωρίς την ηθική και έμπρακτη στήριξη της δεν θα ήμουν εδώ.

- Ήταν δύσκολη η προσαρμογή των παιδιών στην Ελλάδα; Τα παιδιά αντιμετώπισαν τις δικές τους δυσκολίες, από το να μιλούν κυπριακά στο δημοτικό και να φωνάζει τον πιο μεγάλο αδελφό ή δασκάλα για να μεταφράσει, μέχρι να κάνουν νέους φίλους. Νομίζω όμως ότι έχουν διευρύνει τους ορίζοντες μέσα στους οποίους

μπορούν να κινηθούν επαγγελματικά και προσωπικά.

- Είσατε παρών στο μεγάλωμά τους; Ήμουν πάντα κοντά στα παιδιά και ιδιαίτερα σε όλες τις μεγάλες τους αποφάσεις, έστω και αν ο χρόνος που τους αφιέρωνα ήταν λίγος. Αλλά και ο δικός μου πατέρας δεν μας αφιέρωνε πολύ χρόνο, νιώθω όμως ότι μου έδωσε τα πάντα.

- Με πιο πολύτιμο; Το δικό του παράδειγμα ζωής και τις αρχές του.

- Χάσατε νωρίς τη μητέρα. Ήμουν 13 χρονών και ο θάνατος της μητέρας χάρωσε τη ζωή όλων μας. Σημαντικό ρόλο έπαιξε η παρουσία της γιαγιάς στο σπίτι. Το περιβάλλον που καλλιεργήσε ο πατέρας και τα παραδείγματα που μας έδωσε ήταν τέτοια που βοήθησαν να συνεχίσει πιο ομαλά η ζωή μας.

- Τι όνειρα είχατε για τη ζωή; Ήθελα να γίνω μηχανικός, αρχιτέκτονας ή πιλότος.

- Πώς προέκυψαν τα οικονομικά; Ο πατέρας μου εργάστηκε πολύ σκληρά για να έχουμε εμείς την οικονομική ευχέρεια να σπουδάσουμε, αλλά με την εισβολή τα χάσαμε όλα, έτσι οι περισσότεροι ξεκίνησαν από το

οικονομικό. Έδωσα εξετάσεις για τα ελληνικά πανεπιστήμια και πέρασα στα οικονομικά. Έτσι βρέθηκα στην Ανωτάτη Εμπορική χωρίς να ήμουν σίγουρος ότι θα συνεχίζα.

- Πήρατε υποτροφία; Εργαζόμενος και σπούδαζα, αλλά έπαιρνα υποτροφία με βάση τις επιδόσεις μου. Στο δεύτερο έτος της Ανωτάτης Εμπορικής, όταν άρχισα να κατανοώ τα οικονομικά, αποφάσισα να μην αλλάξω τόμα. Τελείωσα μέσα στους τρεις καλύτερους φοιτητές για μεταπτυχιακά στο London School of Economics με διάκριση.

- Γιατί γυρίσατε στην Κύπρο και δεν μείνατε να κάνετε καριέρα στην Αγγλία; Μου κάνε μια ερώτηση που δεν την είχα σκεφτεί, αλλά ήταν τόση η αγάπη μου για την Κύπρο που δεν θεώρησα ότι υπήρχε άλλος δρόμος.

- Θυμάστε την πρώτη μέρα της επιστροφής; Είχα κάνει τρεις απήσεις, οι δυο σε τράπεζες και η μια σε ένα μεγάλο οργανισμό. Είχα θετική ανταπόκριση και από τους τρεις, αλλά επέλεξα την Τράπεζα Κύπρου, διότι ένιωσα ότι ήταν ένας μεγάλος οργανισμός όπου θα μπορούσα να μάθω πολλά πράγματα και να ανελιχθώ.

Η δική μας γενιά έχασε τη μισή πατρίδα

- Είσατε η γενιά που κλήθηκε να πολεμήσει στην εισβολή. Όντας καταδρομέας και γεννημένος στον Άγιο Επίκτητο Κερύνειας, θα πρέπει να είχατε έντονες εμπειρίες από την εισβολή. Το 1974 ήμουν ανθυπολοχαγός στις καταδρομές και ζήσαμε όλη την ένταση της εισβολής από τον Άγιο Ιλαρίωνα μέχρι την απόβαση στον Άγιο Γεώργιο. Είμαστε 19 χρονών παιδιά και ωρμάσαμε μέσα σε 24 ώρες. Νιώσαμε τον πόνο και τη θλίψη γιατί η δική μας γενιά έχασε τη μισή της πατρίδα.

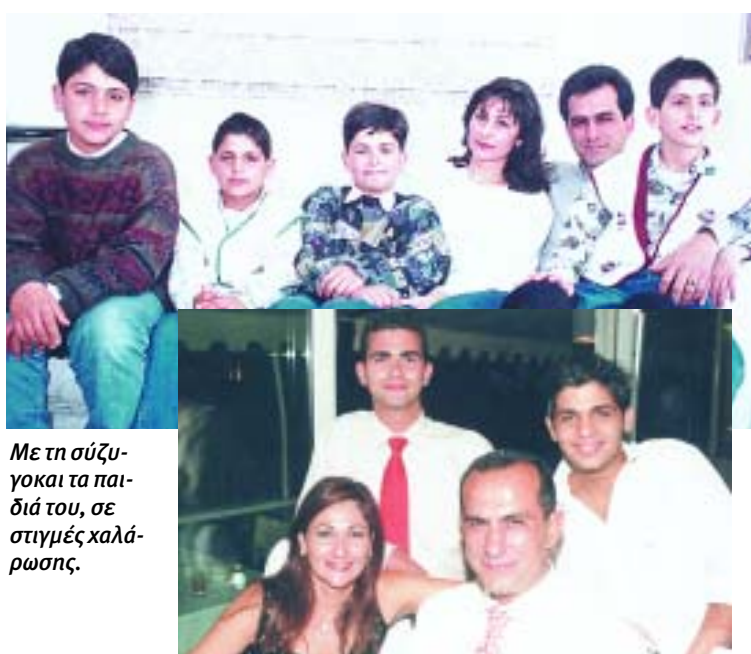
- Φταίει η δική σας γενιά πλήρως τα λάθη άλλων; Εγιναν λάθη από πολλούς αλλά δεν παύει το αποτέλεσμα να πληγώνει. Η σημασία είναι ότι δεν καταφέραμε να σταματήσουμε την απόβαση και την εισβολή.

- Με τα μέσα που είχατε μπορούσατε και δεν το πράξατε; Όχι δεν μπορούσαμε διότι έγιναν πολλά και πικρά λάθη.

- Πώς ένιωθε ένας 19χρονος να βλέπει τους Τούρκους να κατεβαίνουν στην Κερύνεια, δίπλα από το σπίτι του; Βλέπαμε αεροπλάνα να βομβαρδίζουν, πλοία στη σειρά να είχαν κλείσει τα παράλια της Κερύνειας και νιώθαμε ανήμποροι να τους αντιμετωπίσουμε.

- Πότε μάθατε πού ήταν η οικογένειά σας; Η τελευταία φορά που είχα δει την οικογένειά μου ήταν στις 22 Ιουλίου, όταν δόθηκε αυτοδιάλυση στη μοίρα και με μια ομάδα δέκα στρατιωτών ήλθαμε με τα πόδια στη Λευκωσία. Πέρασαμε από το χωριό μου και είδα για τελευταία φορά το σπίτι και τους δικούς μου. Για κάποιο διάστημα η οικογένειά μου με θεωρούσε νεκρό διότι είχαν πληροφορηθεί ότι σκοτώθηκα. Τους συνάντησα πολύ αργότερα στη Λεμεσό.

- Πήγατε στο σπίτι σας στον Άγιο Επίκτητο με το άνοιγμα των οδοφραγμάτων; Αποφάσισα να πάω μερικούς μήνες μετά που άνοιξαν τα οδοφράγματα, για να γνωρίσουν τα παιδιά μου τους τόπους τους. Ήταν μια τραυματική εμπειρία. Τα παιδικά χρόνια περνούσαν σαν κινηματογραφική ταινία από μπροστά μου. Με πολλή δυσκολία μάς άφησε η γηρά που μένει στο σπίτι να μπορούμε μέσα και διαπίστωσα ότι πολλά αντικείμενα των παιδικών μου χρόνων ήταν ακόμα εκεί όπως τα αφήσαμε.

Με τη σύζυγό και τα παιδιά του, σε στιγμές χαλάρωσης.

Η ζωή στηρίζεται σε αξίες

- Πώς είναι η ζωή σας εκτός της τράπεζας; Προσπαθώ να Σαββατοκύριακα να είμαι με την οικογένεια είτε στη Λευκωσία είτε στην Αθήνα αλλά και με φίλους.

- Πώς ξεκουράζεστε; Μου αρέσει να ασχολούμαι με τη φύση, με το ψάρεμα, το κυνήγι, αγοράζω μούστο και φτιάχνω κρασί στο σπίτι.

- Είσατε αυστηρός με τον εαυτό σας; Ναι, πολύ αυστηρός.

- Δεν τον επαινείτε για πράγματα που κάνει; Νιώθω ότι την ευχαρίστηση την παίρνει μέσα από το αποτέλεσμα της δουλειάς. Το να βάζεις στόχους ψηλούς και να προσπαθείς να τους πετύχεις, δεν υπάρχει με μεγαλύτερη ικανοποίηση.

- Τι σας λείπει από την Ελλάδα; Μια βδομάδα σε ένα νησί και να ψαρεύω με φανοτούφεκο ή ένα ταξίδι στα βουνά της.

- Οι συνεχείς αλλαγές σας αναζωογονούν; Δεν μου αρέσει να μένουν στάσιμα τα πράγματα, θέλω να βάλω κι εγώ ένα λιθαράκι, να τα προχωρήσω ένα βήμα πιο μπροστά.

- Ποια ήταν η πιο δύσκολη περίοδος της καριέρας σας; Υπήρχαν πολλές περιόδους όπου οι αλλαγές ήταν μεγάλες. Η πιο δύσκολη περίοδος ήταν το ξεκίνημα της Τράπεζας Κύπρου Ελλάδος.

- Το ξεκίνημα στην Κύπρο δεν ήταν δύσκολο; Οι ευθύνες ήταν πολύ πιο μεγάλες, όμως υπήρχε μια τέτοια ομάδα στην Τράπεζα Κύπρου, και ήταν γνώριμο το περιβάλλον, ώστε ήμουν σίγουρος ότι θα γινότουσαν γρήγορα βήματα μπροστά όπως και έγιναν.

- Το χρήμα στην προσωπική σας ζωή τι ρόλο παίζει; Είναι το αντικείμενο της δουλειάς μου. Η παιδική ηλικία και οι χαρακτές από τα κτυπήματα του ποτέ μου με έμαθαν ότι φεύγοντας από τη ζωή δεν παίρνεις τίποτα μαζί σου, έτσι δεν είναι η δημιουργία του χρήματος η προτεραιότητα στη ζωή. Το χρήμα είναι το μέσο για να ζήσεις καλύτερα, να μπορέσεις να δώσεις στα παιδιά σου.

- Δίνετε απλόχερα στα παιδιά σας; Όχι, η προ-

σπαθείά μου δεν ήταν να έχουν τα παιδιά όσο χρήμα ήθελα. Προσπαθούσα να έχουν μέτρο. Το ίδιο σκεφτόταν και η Αθηνά. Πολλές φορές συνειδητά μπορεί να μην τους αγοράζαμε κάτι που ζητούσαν. Έπρεπε να μάθουν ότι η ζωή στηρίζεται σε αξίες και όχι στην ικανοποίηση των υλικών επιθυμιών.

- Ποια υλική πολυτέλεια δώσατε στον εαυτό σας; Η μεγαλύτερη δαπάνη και πολυτέλεια είναι η κάβα μου, αλλά είναι καλή επένδυση.

- Έχετε ένα στόχο ζωής; Επαγγελματικά θέλω φεύγοντας από την Τράπεζα και κοιτάζοντας πίσω να δω έναν ακόμα πιο υγιή και πιο μεγάλο οργανισμό που να στηρίζεται σε αρχές και αξίες εσωτερικά και να είναι ωφέλιμος για τον τόπο και την κοινωνία. Σε προσωπικό επίπεδο, η μεγαλύτερη ικανοποίησή μου είναι να έχω καταφέρει να μεταδώσω στα παιδιά μου τις αξίες της ζωής με τις οποίες κι εγώ μεγάλωσα. Θέλω κοιτάζοντας πίσω να έχω δώσει πολύ περισσότερο από όσα πήρα. Αυτό σημαίνει ότι θα έχω βάλε ένα λιθαράκι για ένα καλύτερο αύριο.